

ИЗВЕЩАНИЕ

ИЗЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКИ ПАТРИАРШАТ

ГОДИНА СХИЛ, БРОЙ 14
e-mail: sinizda@gmail.com, synpressbg@gmail.com

СОФИЯ, ЮЛИ 2012 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

Значението на делото на св. Никодим Светогорец за съвременния църковен живот

Архим. ЕМИЛИАН (Кандидиев)

Не можем да се занимаваме със св. Никодим, ако дори в общи линии или поне в телеграфни стили не засенем основните характеристики на епохата, в която той е живял. Това е времето на робството, на османското иго над елните и другите православни балкански народи. Периодът на турското владичество, както се наричаваша суровото робство под турско иго, обхващаша един особено дълъг период от време, когато на някои места от Балканския регион продължава около 400, а на други дори 500 години. Това Вероятно е най-опасното изпитание, през кое-

то никога са преминали православните народи, заплахата на тежките сили да запазят своята народностна традиция и идентичността. Како за самите народи, тако период е също толкова опасен и за Православната на църква, която в своята съпротива срещу губещата своята на икономическата власт и последователно робството, като например неархонността, започва да губи от непрекъснатостта и асиметричността на светомосколското сепаратство и в определени случаи дори живява в богомужебен живот започва да се свежда до мъртвост култ.

На стр. 5

ИСТОРИЯ

Какво е архонство, къде му е мястото в Църквата и защо го има в нея

Не вие Мене избрахте, но аз вас избрах (Иоан. 15:16), в Господ Иисус Христос. Навистина Бог, „Който ни спаси и новика към свето знание, не заради нашите дела, а по вярата в Бога“ (2 Тим. 1:9), се определил църковното място и на архонството, защото „Който прави добро, от Бога е, а който прави зло, от Бога е“ (3 Иоан. 1:11). Българската православна църква – Българска Патриаршия и нейните епархийски архонти с искрено миролюбие очакват проявяването на един достоен, отговорен и новтен диалог на база християнско доверие с всички онези християни, които имат територия около възможността да спархийското архонство в БПЦ – БП, защото „платят пък на правдата се сее в мир от миролюбивите“ (Иак. 3:18). В Господната молитва: „Оче наш...“ всекидневно и многократно изричаме: „да бъде Твоята воля“, а волята Божи е и изразното по благодетта на Св. Дух решението на Св. Синод за възвращане на ар-

хонството, за да може да послужат и то за реализиране на общоцърковни проекти и програми, за които всички православни българци имаме стремеж. А все пак, Господ Бог, „който е предвидял, тук и проваля, и които е призовавал, тук и оправдал, а които е оправдал, тук и прославил“ (Рим. 8:30). Ето защо, цялото българско православно изпълнение подобавано очаква от архонтите не само да се въздържат, но и да изпълнят повелите на св. прор. Иезекиил: „отваряйте от себе си всички врати, за да влезе в тях и излезе от тях“ (Иез. 18:31). Към архонтите призивът на Църквата е да умкне на св. Петър. Дърво, още повече залагайте за дуките нашо знание и избор: това като вършете, никога няма да погрешите“ (1 Петр. 1:10), а към верните св. Църква отваря врата за братолюбие, синхронизация и човешко доверие, защото всеки „който се стреми към добро, той дари благоволението“ (Притч. 11:27).

На стр. 7

ДОКУМЕНТИ

Декларация на пловдивското свещенство

Стр. 3

ЕРЕСИ: НЮ ЕЙДЖ ЕПОХА

21.12.2012 – Краят на света?!

Стр. 2

ЦЪРКОВНА ИСТОРИЯ

• Какво е архонство...

Стр. 1-7

Проф. Аристидис ПАНТИС

• Кратка история на църковните отличия (архонство)

Стр. 6

И РЕЧЕ СТАРЕЦЪТ

Старецът Петър и неразумната ревност

Стр. 2

ЦЪРКОВЕН РЕЧИК

Архонтски институт

Стр. 6

ПРАВОСЛАВНИ СВЕТИНИ

Иерусалимската икона „Св. равноапостолни царе Константин и Елена“ в Доростол

Стр. 8

41-годишнина от интронизацията на светешия Български патриарх и Софийски митрополит Максим

На 4 юли Негово Светейшество Българският патриарх и Софийски митрополит Максим отбеляза 41 години

лавиц митрополит Кирил и Ловчанският митрополит Гаврил, Стойбишки еп. Назум, главен секретар на Св.

патриаршко служение. На тази дата през 1971 г., след Боксестена св. литургия, извършена в синодалния парноуклис „Св. нар Борис“ в София, членовете на Патриаршески избирателен църковно-народен събор, всичко 101 души, се събират в големия салон на Синодалната палата, за да избере Българския патриарх и Софийски митрополит. След гласуването изборното бюро преброява подадените писмено гласове и председател на изборното бюро обявява Негово Высочество Ловчанския митрополит Максим за законно и канонически избран от клира и народа Българският патриарх и Софийски митрополит. В следния ден се състоят и тържествената интронизация на Негово Светейшество в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“.

Синод, Тивернополски еп. Назум, председател на църковното настоятелство при храм „Знаменски еп. Иван, викарий на Софийския митрополит, архим. Дюонисий, началник отдел „Богомужебене“ при Светия Синод, архим. Теофан, игумен Филит (Василев) – председател на Руската православна църква при Българската патриаршия, старш. иг. Нестор Опри, председател на Румънската православна църква при Българската патриаршия, старш. иг. Ангел Ангелов, протосингел на Софийската св. митрополия, иг. Александър В. Георгиев, член на Епархийския съвет при Софийския митрополит, свещеник на БПЦ, дякон Иван Петков и новият дякон на патриаршеския катедрален храм д. Александър Невски.

След същата Литургия архидякът и свещенство излизало от олтара и застанало в центъра на храма за отслужаването на Молебен за здравие и по-нататъшно благодетно служение на светелия Български патриарх на Българската православна църква и отечеството си. В молещото клим служещите се приселили на Тезин Высочество: Видински митрополит Дометян, Великотърновски митрополит Григорий и Доростолският митрополит Амвросий, а отреден това в олтара молитвено присъствали и височествоприсъствали Неврокопски митрополит Натанайл.

На стр. 4

В САЩ почна извествият свещеник и проповедник Питър Гулкуист

На 1 юли в САЩ на 73-годишна възраст почна извествият свещеник проповедник Питър Гулкуист. Той бе клирик на Антвонийската православна църква и ръководител на издателство Conciliar Press. Отец Питър се престави в Господи след продължителна болест, заболел от близките си и духовните си чедя. Той е баща на 6 деца и има 19 внуци.

Роден в семейство на доктори през 1938 г., той завърши Университета в Минесота със специалност „Журналистика“. В процеса на изучаване на църковната история той стига до извода, че Православната църква е единственият автентичен Църква. През 1979 г. участва в основаването на Евангелската православна църква, а през 1987 г. по-голямата част от нейните членове, начело с Питър Гулкуист и други випускници на Богословската семинария в Далас, приемат православната вара. След това започва възна от преминавания към Православното ирвация от средите на евангелистически протестантски деноминации в САЩ – емпсоналната и лютеранска.

Своят път на Православие о. Питър подробно е описал в книгата „Завръщане у дома: от протестантизма към православие“.

Ирече старецът... Старецът Петър и неразумната ревност

Дядо Петър е роден в Лимос през 1891 г. Семейството му беше бедно, но с благочинно пожелание. Беше почти неграмотен, но беше придобил богостено просвещение от своето лобочесто и сурово подвизничество. Георги (светското му име) живееше по монашески от ранна възраст, а великия светец Георги се свободен да присее след тридесетата си година от един благоговещ старец от „Преподобни Нил“. Като получи името на преподобия Петър Атонски.

Отец Петър имаше природна простота и много силна вяра, което човек можеше да види още в първите години на монашески му живот.

Беше ми разказвал, че веднъж, когато вече бил монах, неговият старец се разболал тежко. Разбира се, притеснен се много, понеже се почувствал като малко дете, което може да загуби майка си, докато още суче от нея. Без да губи време, отишъл в храма и с цалата си детска простота и благоговеще казал на преподобия Нил: „Да изнес, преподобни Ниле, ако не излекуваш веднага стареца ми, няма да ти плащам кандидатство“.

О, чудо! Старецът веднага се почувствал добре, стана и дошъл в храма да благодари на светеца и му заплаши кандидатла. Старецът живея още доста-точно дълги години, за да го укреня духовно.

По-късно, когато остана сам, в началото малко се измъчи, понеже се бе повалил от някои монаси с неразумна ревност. Случи притрето от знамената във Великата Лавра в знак на прогрес срещу нар Георги П., понеже казал, че уз бил масон. За това оскарление беше осъден от държавната власт на три години заточение – да служи на прожакените на ост-

ров Синайнога. Беше се покаял за това си деяние, както по-късно ми разказваше след време като марииня, отец Паисие, в не като монах. Имах година духовна вреда по време на заточението, защото не можеше да извършвам монашеските си задължения.

При завръщането си от заточението плузнаше издано с ери марииня на разказване, че отец Петър проповядвал покание на хората, като казал: „Трябва да се покаям, защото Бог ще ни накаже. Ще ни остави в ръцете на безбожните комунисти да ни избит“.

Беше получил известие от Бога за голмото зло, което ни очакваше заради греховете ни – за гражданската война, която стана година след това.

Когато се върна в Света Гора от заточението, не оста на „Света Нил“, понеже видя, че там има голмото движение. Постовно минаваша хора и не можеше да едери покой. Отиде на Катунския и се засели в една колиба на края до „Малката света Ана“ (местност за по-голямо усединение). Колибата изобщо не се виждаше от пътя, нито имаше ворта, а само една алта гряда, която изглеждаше като врата. Отиде наоколо благоговеще пред него, тъй като тамти той щепаш беше благоговеще. Повеже беше дребен и слабичък, с детска простота и чувствителност, всъщност го наричаваша Петруля (Петруро). Наистина беше като едно малко дете – с малко и светло лице, което наведнаже надолу, когато говореше. Беше запалил детския си характер дори до шестдесет и седемта си година, когато почина.

Ил „Светостроител оти и светостроител вимот“
м-р „Св. влчк Георги Зограф“ 2006

ЕРЕСИ: Ню Ейдж епоха

В Своите наставления, непосредствено преди доброволно да си вземе смърт Богочовекът Исус казва и следното: „Пазете се да не ви прельсти някой“ (Мат. 24: 4). Наставление, което като цялото съв. Евангелие е винаги актуално, и особено в наши дни, в които щри безстрашно целенна за световната история духовна мешавина и бъркотия.

21.12.2012

КРАЯТ НА СВЕТА?

Един иррационално-окуттен сценарий на ужаса

те се да не ви прельсти някой“ (Мат. 24: 4). Наставление, което като цялото съв. Евангелие е винаги актуално, и особено в наши дни, в които щри безстрашно целенна за световната история духовна мешавина и бъркотия.

Връх и връх на тази бъркотия е широко разпространеният сценарий за края на света на 21.12.2012 г. с есвентуални промени в датите между 21 до 24.12.2012 г. Каква обаче е произходът на този сценарий?

предстоишно изпожжение на света е по-широката област на окутания.

От друга страна, и декор, върху който е изградено, е фактът, че календарът на мите, древните египтяни, индианците чероки и др.

дърът на мите, един древен народ на Латинска Америка, приключва на 21.12.2012 г. Това е и датата, според първичните митове, когато ще настъпи краят на сценария, на който идва края на световната история (Тук следва да напомним, че календарът на мите бе всъщност използван и преди това от движението Нова епоха (New Age) през 16 август 1987 г., за да отбележи в световен мащаб г. нар. Велика хармонична конвергенция).

Този катастрофален сценарий получи огромно разпространение от медиите, Интернет, както и от съответния филм, американска продукция, струващ няколко милиона долара, с тематика 2012 г. и със съдържание, което е

комбинация от свъзвания на мите, древните египтяни, индианците чероки и др.

В този филм всъщност това същество в контекста на някаква мистико-еотерична верска система, с паралелни обновики от псевдоантичността и крайно иррационални (напр. Терионита за изместването на земните полюси, обратното вързене на земята, сблъсък на Земята с космична планета Nibiru или X) в онга да я направи по-убедителна. Това е един филм, който създава на големия грингъра един вид страх и неуверителност пред предстоящия край. (В близкото минало аналогични апокалиптични сценарии, които предизвикват страх от космическа катастрофа,

ответно коригирана подложка и със заглане, директно отжесдане към сценария за 2012 г. Във възрастна книга, в онга си да бъде убедителен, с изключено правдоподобността на изживяванията, авторът, наред с всичко друго, използва елементи от уфологата (от англ. UFO, Неизвестен летящ обект), както и становища на известни американски медиум и окультист Едгар Кейси (1877-1945).

Сценарият, който предвижда края на света за 2012 г., стана причина за написването на книги от:

а) Ню Ейдж представител – еотерични автори като Т. Zelikovs, A. Klitzke, J. Holley и др.

б) медиуми, които се идентифицират като духовни утешители и представител на съвременното Канадизиране (термин, използван по отношение на сакотерично-окутни поучаване на съобщения или вдълбочение от свързани измерими същества или духове, където някои с медиум или канал за таква мисля, б. р.) като Патриция Александрия Фийстер, Петър Рупел, Давна Кулсър, Грес Брукс, Уте Кремер, Аугустер.

Освен това, въпросът за края на света през 2012 г. бе усвоен и от Ню Ейдж списание с еотерично-окутни държаник, като се свързан с актуалните практики на

нумерологията и астрологията.

В темните издания от 2012 г. по отношение на същия сценарий се срещат иррационални, псевдоантични и еотерични елементи, които отглаголюват е връзките с класически еотерично-окутни друго, използвават елементи от уфологата (от англ. UFO, Неизвестен летящ обект), както и становища на известни американски медиум и окультист Едгар Кейси (1877-1945).

Сценарият, който предвижда края на света за 2012 г., стана причина за написването на книги от:

а) Ню Ейдж представител – еотерични автори като Т. Zelikovs, A. Klitzke, J. Holley и др.

б) медиуми, които се идентифицират като духовни утешители и представител на съвременното Канадизиране (термин, използван по отношение на сакотерично-окутни поучаване на съобщения или вдълбочение от свързани измерими същества или духове, където някои с медиум или канал за таква мисля, б. р.) като Патриция Александрия Фийстер, Петър Рупел, Давна Кулсър, Грес Брукс, Уте Кремер, Аугустер.

Освен това, въпросът за края на света през 2012 г. бе усвоен и от Ню Ейдж списание с еотерично-окутни държаник, като се свързан с актуалните практики на

нумерологията и астрологията.

В темните издания от 2012 г. по отношение на същия сценарий се срещат иррационални, псевдоантични и еотерични елементи, които отглаголюват е връзките с класически еотерично-окутни друго, използвават елементи от уфологата (от англ. UFO, Неизвестен летящ обект), както и становища на известни американски медиум и окультист Едгар Кейси (1877-1945).

Сценарият, който предвижда края на света за 2012 г., стана причина за написването на книги от:

а) Ню Ейдж представител – еотерични автори като Т. Zelikovs, A. Klitzke, J. Holley и др.

б) медиуми, които се идентифицират като духовни утешители и представител на съвременното Канадизиране (термин, използван по отношение на сакотерично-окутни поучаване на съобщения или вдълбочение от свързани измерими същества или духове, където някои с медиум или канал за таква мисля, б. р.) като Патриция Александрия Фийстер, Петър Рупел, Давна Кулсър, Грес Брукс, Уте Кремер, Аугустер.

Освен това, въпросът за края на света през 2012 г. бе усвоен и от Ню Ейдж списание с еотерично-окутни държаник, като се свързан с актуалните практики на

Протопротерен Василий
А. ТЕОРОП/ЛОС
Превод:
Анжия ХРИСТОВА

ДОКУМЕНТИ

Решението на Пловдивския епархийски съвет да отплати с почетното звание „Архонт на Пловдивската митрополия“ и награждаването с него на основния ктитор и спомоществувател за построяването на храм „Свето Преображение Господне“ в жк „Тракия“ г-н Петър Манжуков предизвика похвалната шума, класическа и безцеремонна кампания срещу сваеното началото на Българската православна църква.

За пореден път се покаже, че в някои така наречени „интелектуални среди“ у нас съществуват една определена група, водеща открит война срещу авторитета на БПЦ в лицето на нейните архиепископи. Това обаче засяга и самата православна църква, която остава в смирено послушание, верни както на свои епархийски съветници, така и на Светия Синод на БПЦ.

Със своето изтъпяване високотехнологично си служене в един нелепи връзки, замързани постоянно с хули и злоби на храма, водеща открит война срещу авторитета на висшния клир и българското православно свещенство. Въра и обшество“, водено от журналиста Горан Благоев, излязло по БНТ 1, открито са си поставили за цел да създадат впечатление за дестабилизиране на Църквата ни чрез подорването авторитета на висшия клир и българското православно свещенство.

За пореден път ставало ясно, че създателите и съзрудиците на „Двери...“, както е на „Въра и обшество“ не се приличат на манипулатори обществото, представяйки себе си като „ревнители“ за чистота на православната вяра и морал. В случая става дума за изцяло спекулативно и безцелно очерняне на награждаването на г-н Петър Манжуков със званото „архонт“ и решението на Светия Синод да приеме правото за отплатването с това звание на православни християни, добричисти с делата си за душеспасителната мисия на БПЦ.

Преди всичко искаме да обрнем вниманието на благочестивите православни християни, че по редните акти срещу църковната иерархия имат своята предистория. Хората, възприемачи себе

ДЕКЛАРАЦИЯ

на свещенството в Пловдивска епархия в подкрепа на Светия Синод на БПЦ и решението на Пловдивския епархийски съвет за даване на почетното звание „Архонт на Пловдивската митрополия“

ка за „живата свещ на Църквата“, оставка на митрополита, с които я замарваха и взеха в ръце големите камъни тогава, когато цял свят вижда, че БПЦ е успяла да се изправи наопаки и има само едно голямо влияние сред обшество и неговото друштво. Силата на БПЦ пролича на 24 септември 2010 г., когато на литийно шествие в подкрепа на каздаложителното вероучение в България не други, а родната ни Църква в лицето на епархийските архиепископи и свещенство свика в София хиляди свои верни членове. Това беше истински знак за враговите, вани и скрити на Църквата ни, че са я поделенили, и че те трябва да използват всичките си сили, за да развалят и да сринат вялението и доверие в нея. Задача, която започнаха усърдно да изпълняват.

Достатъчно е да бъдат проследени ред материални, качени на сайта „Двери на православното“, изборното подбиране на теми, по които се знае, че ще дадат възможност на крихите си да след повседневния хор да хулят и обидят по най-сравнен начин българското православно свещенство – виши и нисши клир.

За пример бихме искали да посочим материалите в „Двери...“ „Свещените Синодали Приоритети“, подписан с повседневния Смила Божкова, зад който стои, не крие проф.

Иван Желев. Към него имахме няколко въпроса: Кога сам ти си даде отговор за своето доказано сътрудничество на структурите на ДЦ? Напомняме, че в разкрития на агентурното минало на проф. Желев активно участва и г-н Горан Благоев, изясниши и своето предаване документи за това. Същият, който, що се касае за работа срещу БПЦ, е съмишленник на професора – агент.

Башо като смирен православен християнин не можа да потисне очернянето си от избора на Знепольски епископ Николай за Пловдивска митрополия и забравяйки, го приветства при избор му със спого, изпоскоето аз зноба и омраза. Не се ли засрами, че пред него стои Гротоархийерт на БПЦ Негово Светейшество патриарх Максим.

Не е ли липса не само на срам, но дори на елементарно възпитание да употребява за един дълбок уважаван наш митрополит кичовани и молитвено изказа „абачиоасия“ се свето-Сивенски митрополит Йоанкич?... И накрая, ние, свещенослужители в Пловдивска епархия, се обръщаме към агент Настасев, който на него поставяме той да отговори официално, а именно самият той, основният противник на БПЦ, който е противник на архонт ли е на Цариград-

ката Патриархия и ако е, би ли си спазвал публично от това си отлине?

Тук е мястото да попитаме още наши събратя, които редовно участват във форумите на „Двери...“, възприемачи те се за такива, каквито описва българското свещенство едно от участниците в дискусиата за архонтството г-н Светослав Ангелов: „Свещенството в БПЦ понастоящем като цяло е без сериозно образование, без християнска доблест и дрзновение, гравезни събеденциси с „широки разбираня“ по ксотиелги и нисши жречи – работниченлик, събяршари на дшество, а пари за свещи.“

Същият господи с гордост се хвалил, че бил наредил един свещеник, възпитан в него осмьда год, че защитил своето събяр.

Г-н Светослав Ангелов, за вас остава на свещенослужител доблестна постъпка ли е?

Бихме искали да припомним няколко факта от църковната история и практика.

За начало на свободното и открито храмостроителство можем да припомним годините след приемането на Миланския едикт през 313 г. с който християнството става разрешена религия в Римската империя. И исторически най-активно храмостроителство се извършва по светите места – Палестина и Йерусалим, свързани с живота на Спасителя, а това дело е св. равноапостолна църква Елена. От тогава до сега навсякъде където има нужда и живеят православни християни, се изграждат православни храмове за прослава на Господа Иисуса Христа, Пресвятата Мю

то е изграждането на новоправославни храмове, обичайно от хора, които претендират, че редовно се използват и приемват със свещенство Христови Тайни – Тялото и Кръвта Господни.

Обични братя и сестри, Св. Синод на БПЦ – Българска патриархия понае в отпор на тези претенди, по които да бъдат отличавани с подкрепяване, почетното звание „архонт“ онежи, които са допринесли с ладими, доказани и направени публично достойна заслуги по подпомагане делността на Православната църква на територията на БПЦ. Такива заслуги могат да са: изграждането на нови храмове, обслужващи духовните потребности на православни християни и в тях се възнасят постоянно молитви за ктиторите им...

Разбира се, че в дарителството и бина да се търси земна награда, но не само в Рилски манастир, но и в много други наши манастири след образите на ктиторите, сватмо християнски изъл можем да срещнем и люковите на ктиторите. Никой никога не е възторжен срещу това.

Православната църква е установила по време на Великия вихор на светата Божествена литургия да се възгласи молитвено просшение и за ктиторите.

Днес благодарение на ктиторството, а не на култиването на индигенциите, в нашите православни храмове „Преображение Господне“ в жк „Тракия“ на гр. Пловдив. Служащите в него свещеници, енорийците и всички възпитани в него осмьда год, за защитил своето събяр.

Православната църква „Преображение Господне“ в жк „Тракия“ на гр. Пловдив. Служащите в него свещеници, енорийците и всички възпитани в него осмьда год, за защитил своето събяр.

Смутени и огорчени, че за пореден път едно добро дело, значащо за много и хиляди миряни, какво-

то е изграждането на новоправославни храмове, обичайно от хора, които претендират, че редовно се използват и приемват със свещенство Христови Тайни – Тялото и Кръвта Господни.

Свещенството на Пловдивска епархия

25 юни 2012 г.

Регакционна бележка

През миналия месец Св. Синод на БПЦ излезе с решението да награди с почетното звание „Архонт“ г-н Петър Манжуков за проявено него изисване от някои църковни членове на помятата „архонт“ и „архонтство“ и разгрозняването срещу църковното българско изтъпяване на изляри и субективни лични от неспещалитети, редакционна на обичайно на Българската патриархия счита за нужно да продължи публикуването на разкиснати материал по темата на църковни истории (т.е. на църковно служение), на хиляри и хиляри християнослужители, работещи и протестното дело на Църквата.

Протестирания срещу решението на Св. Синод

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светия Синод на БПЦ, след като разгледа постъпналите кандидатурите предиски за ръкоположение свещеници и свещенослужители, освещаване кл. 130 и във връзка с кл. 130 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Видиска епархия: Милко Стоянов Стоянович – за свещеник.

Продължение от стр. 13

След политическите промени през първата четвърт на XX век на Балканите и в Османската империя, църковното изпълнение на Константинополската църква в Мала Азия и Тракия започва да се преселва, по същата напълно спонтанно и чрез правните докове на мля-

дностите на Света Гора, които са били изпитани на тяхното отначие. Велеската патриаршия, за да не дражи Англия, не попуска да има много нито друг отличителен знак. Като своя символ използва единствено патриаршеския печат. Но своите високи постове в Църквата и световното спонсорство и чрез правните докове на мля-

по времето на патриарх Димитрий Атанасов смятат арменския Юпитер и опитите си да съберے силата на църковните членове в близост до престолата си събрал всички тамошни архонти в едно братство – „Братството „Св. Андрей“, което като уреден църковен институт ускорило делото, което започнало да се осъществява със през 1991 г. Константи-

на Самарянката, деня за почитане на св. Константин тинополски архиепископ, както и икономическото подпомагане на различните дейности при Патриаршията и др. В административната дейност се назначават братства негови членове, определени с патриаршески съветници, които са били призовани в своята родина. То заседава в Атина. Към това

до патриарха на видните мюсюлмански семейства, единията за намиране на спонсори за обновяване на исторически църкви из своите на Града (Истанбул) и по границите между Турция и Гърция. Староградски сериозно в развитието на отношенията между катедра и различните филиали на църквата в подкрепа на Църквата-майка. Осигурява издаването на различни възстановителни томове на патриарх Вартоломей и успешно организира ежегодното поклонение на Света Гора, участва в многократно събитие на Града, за да приключи инициативата на сънародниците и обновените училища към Патриаршията. Организира в Атина месни отгледки и ежегодно събиране. Накрая, събира различни и значителни суми от членовете си за мюсюлманските мюсюлмански храмове на Църквата-майка, които са създадени в десния храм на патриаршеския храм във Фенер. В съвременната структура на Велеската патриаршия Братството се увеличават като нейни трети по ред изпълняват патриаршески институти. [..]

В периода 1998-2001 г. Братството развива публична активност: издава списание „Паммакарисот“, създава свои отличителни преставици. При Патриарх Кръст Димитрий Братството като и нов издател на „Кръста на млядостепане на Света Гора“. Инициатива изработката на съвременни икономични същности във Фенер за благосъстояние

Съвременното развитие на архиепископство

Древният исторически град на отгледата с запазен по-скоро при устояването на църковните преставици. При Патриарх Кръст Димитрий Братството през десетте години резултат от отгледата за мирен с е именият. Биват връчвани велики и обикновени офиси. Най-високата степен на отгледното

„архонт“ е велик архонт. Следват другите отличителни офиси: архидяк, протопатриарх, ритор, референдарий, свещенноархидяк, актуратор, депутат. За почитане хара на св. Константин, вместо архонте офиси учител, апостол и псалтир, особено за теолозите са офисите: учител на богословие, учител на философията, учител на науката. За преподавателство: учител на пародия, а за останалите нелицителни офиси: учител на слово. В сферата на богословската музика се връчат офисите: първ дилектис, хор-майстор. Също така се раздават и обикновени Атина месни отгледки, които са граждански и военен произход като: екарар, протомайстор, ипотарий, агропротарий, остарий, дигривенос, унитарвоинатис, дигривенос.

Велики отличени са архонти на патриаршеския престол и именно така техните съществени предшества и титлата им. Настоящите връчвания на Велеската патриаршия за най-високите офиси са архиепископство и мирния. Всяка една офис е носителят на неколко църковно служение. Велеската патриаршия е безспорния благочестива православна църква, отдала своята подкрепа за Църквата, за свещеността неини отгледки. При Патриарх Кръст Димитрий Братството са почитани Църква сменена внигата с благодарност своите живи и покойни архонти.

Ангела ХРИСТОВА

Кратка история на архиепископство

чрез благосъстояние и духовен живот, изпитани на него въ формата на кръст две имена: ФДЪ-ЗДН (Светлана-Жинот), чрез уредбата съкровено и името на съответния патриарх. С подобен кръст патриарх Фотий II почел да работи в Велес през 1930 г.

Византско обръщение на „Кръста за млядостепане на Света Гора“ претърпяло Анкара и неговото връчване било отменено, включително и на „Кръста св. Андрей“, въпреки че все бил направен. На това патриарх Атанасов отговори с връчването на множество братства в близост до престолата главно на американски граждани, по отношение на които Анкара не можела да създава проблеми на Фенер. Като се умножило архонте в САЩ, те поискали да оформят братство съгласно тамошните пореди. Това обаче било отменено, защото отново върлуе често по-допренето на Анкара, която се струвала от неколко графо православно групирани, особено в Америка.

Такова мнение поддържа и на млядостепане патриарх Димитрий (1972-1991). В патриаршията му обаче започнало изграждането на патриаршески дом през 1989 г. по спонсорство от страна на американски православни и значителното дарение на Патриархите Ангелотомос и семейството му, които били удостоени с офисита „велик доцент и велики благодетел на патриаршите“. В началото на XX век били призовани в Атина за велики благодетели също Евгений Евгенидис и Павел Стефаноски. Първият бил католик на горния етаж и на вътрешното оформяне на каменистата страна на Патриаршията, а вторият – основател на строително-благословната архонтия в Халки.

новолесит патриарх Вартоломей разработил условия за активизиране на мирните според православно традиция на древните патриаршини. През уредбата съкровено дела на новия патриарх с основаното на братството при светата Велика Христова църква „Пресвета Богородица Паммакарисот“, с патриаршески и синодално решение от 19 ноември 1991 г. На 22 февруари 1992 г. бил одобрен и каноничният ред за негово делност, както и приетят му административен съвет. Като нелси на няколко братства били основани: духовното единство на отгледните миряни (архонте, б. пр.), живещи в Европа и в Гърция, и „Кръст Димитрий Братския престол, оско-културна дейност и съработничеството в издателската, писателската и социалната сфера, съществено срещи във Фенер за Нелеса

на Самарянката, деня за почитане на св. Константин тинополски архиепископ, както и икономическото подпомагане на различните дейности при Патриаршията и др. В административната дейност се назначават братства негови членове, определени с патриаршески съветници, които са били призовани в своята родина. То заседава в Атина. Към това

ЦЪРКОВЕН РЕЧИК

В нашето съвремение понятието архонтия институт, подобно на св. св. членове, миряни отгледки, създадена и се създава само и единствено с делност на земната войнствата Църква, с нейните изяви и живее в света. Като организатор и структуриран църковен институт се формира от Константинополската църква в Атина, в архонтия на Византийската империя, по подбудата на съветления доцент, императорски институти. Отначина тогава били разделени в архонтия в три групи (от по пет офиси (пачети)).

В началото на XX век били призовани в Атина за велики благодетели също Евгений Евгенидис и Павел Стефаноски. Първият бил католик на горния етаж и на вътрешното оформяне на каменистата страна на Патриаршията, а вторият – основател на строително-благословната архонтия в Халки.

явно гонение срещу Църквата е приключило с прехвърлянето на архонтията в Гърция, а не чужда на Църквата на нейните имат негово и особено люто гонение срещу църковните изяви и разпространение в света, предстателни се дори за горещи нещичковне, които се борят за „истина и правда“. Но „по плодотвора им щего полагат“, въпреки че в началото на XX век полагали много добро дело, но дава добротворство и дава добротворство и дава добро дело двама души погребат (Мат. 7:16-17).

В заключение може да се обобщат: Архонтията е не е чужд на Църквата и на нейния живот. Това е изваз на живото съществуване на миряните в църковния живот.

Не е „Тайна организация“, но напреди, формира се публично при определен църковен ред и богословско преподаване. За св. св. членове се борят с Църквата, с млядостепане, и нивните изяви, които са били призовани в своята родина. То заседава в Атина. Към това

явно гонение срещу Църквата е приключило с прехвърлянето на архонтията в Гърция, а не чужда на Църквата на нейните имат негово и особено люто гонение срещу църковните изяви и разпространение в света, предстателни се дори за горещи нещичковне, които се борят за „истина и правда“. Но „по плодотвора им щего полагат“, въпреки че в началото на XX век полагали много добро дело, но дава добротворство и дава добро дело двама души погребат (Мат. 7:16-17).

По исторически страсти от Официалните сайтове на православния поместни църкви

По случай храмовия празник на катедралния храм „Св. апостоли Петър и Павел“, гр. Силестра, в днешния ден в Доростолска епархия на поклонение пристигна част от Светия Кръст Господен, когото е вграден в иконата „Св. равноапостолици царе Константин и Елена“ от 17 век.

Иконата пристигна според програмата в 18 ч. на пл. „Свобода“ и бе покрешата от Негово Высокопресвещенство Доростолския митрополит Амвросий, високопресвещения Варненски и Великопреславски митрополит Кирил, пресвещения епископ на Катърган и Слобозия Винчендио, пресвещения епископ на Ту-

Скъпа светиня пристигна в Доростолска епархия

ча Висарин, Деволския епископ Теодосий, духовенството на светата Доростолска митрополия, от съседна Румъния духовенството на Катърган и Тулча и градоначалника на гр. Силестра г-н Юлия Найденов.

Светинята бе приружвана от представителите на Йерусалимската патриаршия архимандрит Юстин и архимандрит Игнатий.

С литийно шествие, водено от духовни оркестър на гр. Силестра и духовенството, множеството народ се бе стекло на площада по покрешение светинята и да изпоси благословение, което да отнесе по своите домове.

Светинята бе в Доростолска епархия от 27 юни до 1 юли, след което отпътува за Велико Търново, а след това за Монтана и Вадино. На 5 юли чудотворната икона бе покрешата за поклонение в митрополитската катедрала „Св. Недела“ в София, преди отново да отпътува за Светата земя в Йерусалим.

Текст и снимки: ИРИНА ЕМИЛИАН

На 29 юни, Петровден, в храма на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“ по традиция се събраха много духовници, преподаватели в духовното ни школо, семинаристи и миряни, за да вземат участие в празничното богослужение в чест на светите първоуховни апостоли Петър и Павел. Повод за това събрание богослужение бе сегашното родило събитие – официалното връчване на зрелостните свидетелства на завършилите нетретионна и духовническа курс на обучение в Софийската духовна семинария.

По решение на Светия Синод и с благословението на Негово Свещейшество Българския патриарх и Софийския митрополит Максим, тази година сватата Троица за празника бе оглавена от Негово Высокопресвещенство Видинския митрополит Дометиян. В съслужение с него участваха архимандрит Ангел, протосекретар на Видинска епархия, митрополита, игумен Филип (Василев), представител на Руската православна църква у нас, г-н Василей Ян, протосекретар на столичния храм „Св.

Семинарният празник бе уважен от декана на Богословския факултет към СУ доц. д-р Александър Омарчев, който наравно с г-н Димитър Дреков и представители на обществени организации.

По време на свещеническото приращение проповяд за свитите апостоли произнесе завършилите духовническа паралелен курс Г. Георги Николов.

В края на св. Литургия с приветствено слово към абитуриентите и техните преподаватели се обърна митрополит Дометиян.

„Поредният випуск напуска духовното гъздо, за да отиде по родните места и там, избирателно да майчина утроба лезиат да сест слово Божие“ – каза в словото си митрополит Дометиян. „Никога не забравяйте да се усъществува в Самото Божие, да възкръсват

Тържествено завърши випуск 2012 на Софийската духовна семинария

Преобръщане“ и г-н Лука, председател на столичния храм „Успение Богородично“, дивама офицерски към семинарския храм: свещеник Божидар Маринов и свещеник Константин Цанков.

Посветенията на тази тържествена служба по традиция се изпълняват от завършилите нетретионна курс на обучение семинаристи, които на дело показват своите знания и умения в усвояването на източното църковно пение.

в християнско поведение, което подобава на богословия, скъпите в сърцето си утрените и вечерните молитви, защото в молитвата ние се боготворяваме и умъдряваме. Бъдете пример за взаимнопономаше между си, спомняйки си един друг в молитва и тъй като сте от различни краища на страната ни, запазете приятелствата си, като продължавате да се укрепвате и запознават“ – каза в словото си митрополитът.

Видинският митрополит преподнесе на присъстващите патриаршеското благословение на Българския патриарх Максим, който винаги с отеческа загриженост и вълнует говори за Софийската семинария, в който е бил семинарист и преподавател, и свидетелства, че Негово Свещейшество мисли за възпитаниците на духовната школа и тяхното благоухание – духовно и материално. Архиепископ преподнесе епископското благословение на професора на Семинарията – Велички св. Синодий (понастоящем видински викарен епископ), който „твърде много се е потрудил за благоухането и благоустройването ѝ“.

С рум на благодарност и уважение към преподавателите и семинарското ръководство се обърна петоркурсник Ангел Карадаков. За извършения път, за натуралните познания и опит, за преживяните трудни моменти на светата ни Църква бля думите на семинариста, довър като дете, възмъжал и напуснал родното духовно училище като младеж.

На и. д. ректора на Софийската семинария г-н Димитър Костадинов от името на зрелостниците от ви-

пуск 2012 бе връчена в знак на благодарност за положените грижи и усилия икона на небесната Владчица – Божията Матря.

След пастирските наставления и тонлите думи на благодарност настъпи на свидетелствата за завършено средно богословско образование. Митрополит Дометиян винаги тръмта пълен отличия на духовна – Георги Величков, Ангел Карадаков и Заряво Късия, и започна раздаването на дипломоте.

На завършилите бля раздадени и по едни скемляр от сватата Библия, койбейната книга, посветена на Българския патриарх Максим, и наскоро излезелит от печат „Православен катехизис“, любезно предоставени от игумен Филип, председател на руския храм „Св. Николай Мирликийски“ в София.

През учебната 2011/2012 г. дипломи получиха 17 възпитаници на нетретионна редовен курс на обучение, със среден успех – отгачен 5,80, с класен ръководител г-н Божидар Христов. От паралелна духовническа курс на обучение завършиха 17 мъже, с класен ръководител г-н Любомир Средков.

Празникът продължи със засаждане на дървце в семинарския двор, което по предложение на петоркурсниците да е символ на благодарност и преданост към духовната Алма-матер и с пожелание да се утвърди като традиция за завършилите випуски.

За кратък период в аулата на Семинарията се събраха преподавателите, гости и семинаристите, след което бе даден тържествен обяд за всички присъстващи в благополетната семинарска транспаранса.

Всесла ИГНАТОВА
Снимки: Ирина ТУЛОВА

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2012 г.

„Църковен вестник“

1 година.....	30,00 лв.
6 месеца.....	15,00 лв.
3 месеца.....	7,50 лв.
ед. цена.....	0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЈАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
бул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: yvpressbg@gmail.com
Отговорен редактор на броя:
Анула Христова

Материалите се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банков сметка или с пощенски запис на името на ТАНКА ТОРНЕВА ЦЪРКОВА като и изплати тонич адрес и пощенският код на получателя!

Банкова сметка на Софийно издателство на БПЦ:
УниКредит Българска – Санданско ул. „Алабин“ № 8
IBAN: BG097306081015187010, BIC код: UNCRBG33

„Църковен вестник“ съдържа светски текстове и изображения и не бива да се използва за бижутеня нужда.